

МОРАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КУРЦЯ • **ОБЕРЕЖНО:** ПРИСУТНІ МАТЮКИ, ГОЛІ БАБИ, ТОЩО

ЛЕНТА ЗА ЛЕНТОЮ

БОЙОВИЙ ЛИСТОК, НА ЯКИЙ ТИ ЗАСЛУГОВУЄШ • **НОМЕР 4**
ВИДАЮТЬ ЯКІСЬ ЛЮДИ НЕВІДОМІ • ДРУКУЮТЬ ПОТАЙ • РОЗПОВСЮДЖУЄТЬСЯ ПОШТАРЯМИ НА АЛАБАХАХ

У багатьох з тих, хто повірив у гасла і райські обіцянки «російської весни», зрадив рідну країну та пішов воювати з привидом «фашизму» в донецьких степах, тепер вчоргове горлянку прокотилася голодна слина.

Так, саме у них, а не в їхніх начальників та спецури, які прибули із Росії і мають чудове фінансове й інше забезпечення. Із початку року наші військові почали отримувати суттєво підвищене грошове утримання. А з 1 квітня за рішенням Президента України військовослужбовці, які виконують завдання в районі ООС, матимуть збільшені додаткові виплати. Той, хто воює на «передку», може розраховувати на 2 тис. гривень добавки

виколупували мухи із котлет (не відкидаю, що інколи вони там справді були) і сольно виконували арію про «розкрадачів» і «тилових пацюків». Дивно, та знаходись люди, які після приходу до них сучасної системи харчування за каталогом, на тлі ящиків з тушонкою й ковбасою скаржились, що їм не подобається факт видачі бананів і апельсинів. Нема що їсти «сонечкам»... Та слава Богу, троякам дедалі складніше поширювати такий от контент-скигнення: їм уже не вірять — справи з якісним і кількісним наповненням «бойового шлунку» вже кращі. Та й ідальні одна за одною набувають значно апетитнішого пост-ремонтного вигляду.

програму, що допомагає розрахувати, скільки треба інгредієнтів для кожної страви, і їхню вартість. Так ефективніше використовуються кошти.

Нагадаю: понад 70 військових частин вже перейшли на нову систему харчування (це всього 40%). У 2019-му відбудеться справді масштабніший перехід на Каталог столування і в решті частин та установ, а їх лишилося десь 200. Це виклик, але з ним треба впоратись.

РЕЗУЛЬТАТ РЕФОРМ — НА СТОЛІ

Далі — про пайки, яких тепер у війську є 7 раціонів. Навіть передбачено раціон (№5), в якому немає свинини — для тих, хто через релігійні переконання її не вживає. Словом, набори є різні. У них можуть бути однакові перші страви (перевага над закордонними зразками), яких чотири, а другі страви, яких дев'ять, обов'язково різняться. Всі вони швидко розігріваються. Але на наших бійців, яким випаде доля виконувати завдання

АРМІЯ ПОВИННА МАТИ «ЖИРНІЙ» РАЦІОН

(загалом тепер ця доплата становитиме 12 тис.), а на другій лінії зіткнення — 1 тисячу (доплата зростає до 5,5 тис.). А ще цього року всі наші військові частини, які цього не зробили торік, мають перейти на нову, доволі смачну і поживну систему харчування. Але, як кажуть, у нашому селі всі знають, де в кого не тільки брама, а й перелаз...

НЕВЖЕ КОГОСЬ ПРИНИЖУЄ ВИЩА ПЛАТНЯ ТА СИТНІША ЇЖА?

Український солдат і офіцер тепер не відчуває того соціального приниження, яке лягало на військо бурою незмивною плямою в довоєнні роки. Їх не може принижувати підвищення грошового забезпечення, нові полігони й містечка для навчання, вистраждана нова система харчування та намагання вгодити і підібрати вже чи не під кожну військову специфікацію окремих однострій. Кого в цій країні може принизити те, що солдати-строковики не служать на донбаських «нулях», а тих, хто воював, на мирному терені зустрічає все більше закладів реабілітації і відпочинку? Може комусь гидко дивитися, що попри всі негаразди й недобросовісність окремих партнерів Міноборони, розбудовують табірні містечка, ППД частин, навчальні центри, загалом військову інфраструктуру, зокрема, такі довгоочікувані поліпшені казарми? Наших солдатів тепер «принизливо» витягують зі старих, наповнених брудом та вологою наметів, і дають змогу мешкати в нормальних умовах, як це узвичаєно стандартами НАТО (стандарт AMedP-4.6 — безпеки харчових продуктів, захисту і виробництва під час розгорнутих операцій, що визначає загальні вимоги до приготування, пакування, маркування, зберігання й транспортування). Хто ніяк не хоче з цим змиритися?

Ми добре пам'ятаємо, що з військовими харчами були проблеми — ще й які! Але до біса багато було й маніпулятивних і «прозрадницьких» вкидів у медіа та соцмережі. Знаходились «сонечки», котрі ретельно

Хто б міг подумати ще кілька літ тому, що субтропічні фрукти, кавуни, молочні продукти та десерти стануть нормою військового столування? У деяких частинах і військових вишах тепер проводять навіть дні національних кухонь різних країн на доволі пристойному рівні. Може таки варто оцінити різницю із картинкою недалекого минулого, або підказати інший рецепт, як можна зробити кардинально краще, інакше, в таких очевидно не ідеальних умовах, в яких перебуває національна економіка.

НАЧПРОДАМ ДОПОМАГАЄ СПЕЦІАЛЬНА ПРОГРАМА

Ви лишень вдумайтеся, що говорить в одному з інтерв'ю завідувач ідальнею 72-ї бригади: «Продуктів вже багато, а зміни в технологічні карти дуже просто вносити. Прислуховуємося до побажань особового складу і впроваджуємо це в життя. Працювати стало цікаво. Колись було мало продуктів, а сьогодні — 380 найменувань, включно із фруктами, десертами, йогуртами. Тепер можна показати своє вміння». Га! Ну як, «сонечки», може скучили за комбіжиною піджаркою чи ночами марудите від снів про совкову армійську «дієту»? Причому назло ворогу «Чорні запорожці» харчувалися за новим каталогом і у шанцях передової. Що викликало особливо злісне «ватне бурління» по той бік межі. І декому за нею вже надто кортить скуштувати нашого козацького борщу. І цей «вітерець» настроїв, вочевидь посилюватиметься...

Про неабиякий корисний вплив вживання червоної риби на організм військової людини добре знають у 25-ій окремій повітрянодесантній бригаді та у шпиталях. Її тут почали додавати до меню десантників, в яке не забули внести таку смакоту, як ананаси, свіжі овочі, йогурти, оливки й усе інше, на що тільки здатен розширений каталог продуктів. Причому, харчують наших козаків з дотриманням добової калорійності (3500-6000 ккал) і денної грошової норми — 78,90 грн, що враховує «десантну» надбавку. Цікаво, що начпроди вже мають спеціальна

далеко від великої кухні, чекає подальше оновлення і урізноманітнення «кейсів» автотомного харчування. Зараз розробляють пайкові раціони з додаванням індички, деяких страв з мексиканськими домішками, спеціями. Також у розробці й одноразовий пайок. Цікаво, що під час спільних навчань натовці зізнавалися, що наші «сухі» страви насправді смачні й легко переносяться організмом при тривалому вживанні.

Міноборони, до речі, якщо хтось не знав чи забувся, відмовилося від послуг фірм-аутсорсерів, які колись готували їжу для військових. Нині частини самі наймають кухарів та закуповують продукти харчування. Результат — на столі в бойових бригадах.

До речі, в Головному управлінні розвитку та супроводження матеріального забезпечення ЗСУ по-батьківськи дбають про безпеку харчів. Торік його фахівці за допомогою сучасного мобільного лабораторного комплексу провели майже 260 перевірок якості продуктів у понад двох сотнях військових частин та установ, зокрема і в районі ООС. І забракували приблизно 700 тон небезпечних для вживання харчів.

Частину цієї роботи проведено як реагування на скарги службового люду. І будьте певні: про всі факти порушень та недбалство, що спливали, доповідали міністру оборони. Не так давно міністр Степан Полторак вимушено зняв з посади очільника тилу у ВМС саме через неналежну організацію харчування особового складу. Якщо командир якісно виконує свої обов'язки, погана їжа не прийде на стіл до солдата...

Будь-який військовий, який має пропозиції чи скарги з питань речового, продовольчого забезпечення, може звернутися на «гарячу лінію» Головного управління розвитку та супроводження матеріального забезпечення ЗСУ.

Телефони: 0 (800) 500-539;
(095) 911-05-69;
ел. пошта: dm0959110569@gmail.com

Гордій Лучник

ПОСЛЕДНИЕ НОВОСТИ ОДНИМ АБЗАЦЕМ

С ЯДОВИТЫМИ КОММЕНТАРИЯМИ

Кандидат в президенты Ю. Тимошенко сдал правоохранительным органам двух типочков, которые предлагали ему взятку в 5 миллионов, чтобы он снялся с выборов.

Не путайте: речь идёт о Юрии Тимошенко. В то время, как его однофамилица Юлия Тимошенко сама кому хочешь что хочешь предложит, чтобы тот снялся с выборов.

Центральная избирательная комиссия не смогла закупить архивные боксы для доставки бюллетеней и другой избирательной документации после подсчета голосов. Как теперь доставлять бюллетени — не понятно. Проводит новые закупки — некогда.

Эти выборы саботируются такими неожиданными способами, что я даже не знаю.

На заседании СНБО президент Украины Порошенко сообщил о том, что СНБО иницирует международный аудит и комплексную ревизию всех контрактов государственного концерна «Укроборонпром». Кроме того, президент предложил «немедленно решить вопрос с расширением состава набсовета концерна за счет международных специалистов из стран-партнеров, которые являются членами НАТО».

Евросоюз ввел новые «азовские санкции» против страны-агрессора. Введенные за открытый акт агрессии против украинских кораблей, они станут частью международного давления на РФ с целью освобождения наших моряков и восстановления свободы судоходства в Азовском море.

Wizz Air в начале марта запустил 4 новых рейса из Украины. Три из Киева: в Бремен (Германия), Биллунн (Дания) и Ригу (Латвия) и один из Львова в Копенгаген (Дания). Что это, безвиз или зубожиння? Вопрос риторический, конечно.

А где-то далеко в Швейцарии сейчас горькими слезами плачет олигарх Коломойский, столько лет почти монопольно властвовавший со своими МАУ, с конскими ценами и уебанским сервисом.

Замкомандира танкового полка ОРДО Светлана Дрюк перешла на сторону Украины. Экс-террористка уже заявила, что готова воевать с другой стороны фронта, давать показания в Гааге, и рассказала о дальнейших планах РФ, включающих полномасштабную войну.

Светлана, которую называли «символом Новороссии» и с которой лепили пропагандистский образ героини «Ополченочки», прошла у боевиков путь от санитарки до замкомандира танкового батальона. Чтобы ее вывести, контрразведчики Украины провели ювелирную операцию.

Начальник Генерального штаба ЗСУ Виктор Муженко затвердил новую символику для 30-й окремої механізованої бригади імені князя Костянтина Острозького, 58-й окремої мотопіхотної бригади імені гетьмана Івана Виговського, 72-й окремої механізованої бригади імені Чорних Запорозжців.

Геть від Москви — повертаємось до власних традицій та символів.

ПОГЛЯД З НАТОВПУ

Владіслава
Діденко

9 березня Петро Олексійович Порошенко відвідав моє рідне місто — Черкаси. На жаль, передусім ця подія висвітлена у контексті брудної акції дружин Авакова.

«Не бійтесь мріяти!», — саме ці слова найбільше вразили, закарбувалися у пам'яті та серці.

Доки чинний Президент надихав у Черкаській філармонії своєю вірою у подальші зміни в масштабах країни, регіону та кожного із нас, на площі біля Дружби народів зібрався цілий натовп щирих шанувальників чинного Президента. Батьки привели малих діток, дехто прийшов цілими родинами, публіка настільки ж різношерстна, наскільки і схожа. Людей на площі об'єднувало щось вище за соціальний статус, вік чи стать. Що саме — висновки робить самі.

На сцені виступали українські виконавці — Оксана Бурлака та гурт «Мандри». Саме про таких, як вони, говорив Петро Олексійович, стверджуючи, що квоти на музику створили (відновили, оживили) самобутню українську музику, українську культуру.

Опісля на сцену вийшли черкаські ветерани російсько-української війни. Чому вони туди прийшли та підтримали Петра Олексійовича? Тому, що прекрасно пам'ятають, як із Черкас на початку війни мусили

така ж, як, за словами Петра Олексійовича, дав Бог йому. Завершився виступ гімном України, виконаним усіма присутніми, в тому числі і нашим Верховним Головнокомандуючим. Петро Порошенко усім подякував і поїхав. А через хвилину люди почали тикати пальцями у сторону.

Замайоріли прапори НацКорпусу спершу на видимому горизонті, потім на екрані. Побачивши, що не застали чинного Президента, вони вирішили влаштувати шоу відвідувачам, а особливо батькам малих дітей. Скупчувавшись біля приміщення Прокуратури, яке знаходиться через дорогу, почали палили фаери, лупити хлопавка-

ми, відбулася сутичка з поліцейськими, де одному із них розбили обличчя. Дружини опісля проривалися до сцени, яку уже на той час розбирали. До того часу людей уже не лишилося і третини (вони розходилися з круглими від шоку очима під звуки сирен), однак, це не завадило Дмитру Кухарчуку хрипіти у мікрофон, як вони, прості хлопчики у трусиках та однакових курточках, просто хотіли поговорити з Порохом. Опісля він повертався поряд зі мною, розповідаючи комусь по телефону, що «та да, уже зустріли».

Чи слухав хтось їх? Ні. Їх марш колонами більше нагадував коридор ганьби. За кілька кварталів цих хлопчиків у курточках годували однаковими булочками, кефірчиком та яблучками. Так і хочеться у одного міністра запитати: невже все настільки погано, що ваші хлоп'ята цей цирк за їжу влаштовують? Пороз'їжджалися вони в автобусах, мабуть, щоб встигнути порозходитися додому, аби батьки не здогадалися, що їх дітки не в бібліотеку ходять. Або просто далі переслідувати нашого Президента.

Цей день дав нам можливість вкотре переконатися, що нас чекає, якщо замість свободи та мрій ми оберемо порожні обіцянки та піддамося ницим емоціям. У другому ви-

падку ніхто у нас нічого запитувати не буде, правим буде агресивніший.

ЗАПИСКИ ПЕРЕСЕЛЕНЦА

Таня Адамс
(продолжение,
начало в третьем
номере)

После визита в Ужгород к другу я решила притормозить в Черновцах.

Сложно сказать, почему там. Говорю же, хотелось вот этой западенщины, с бограчем, с пятью видами брынз, с драниками и наливками, в которых плавают всякие овощи и травки-отравки. И чтобы ты такая сидишь чинно, с обидно-манюсенькой чашечкой кавы и куском штруделя, облитого вот этой белой липкой нямочкой. А рядом юлятся рыжие жирненькие непуганые белки.

И чтобы никто сепаром не обзывался. По пути в Черновцы я замёрзла, как на морском дне. Уважаемый водитель ночного автобуса «Ужгород-Черновцы» на вопрос об отоплении сделал такое удивлённое лицо, что я сразу поняла — это очень удивительный вопрос я задала, нет никакого отопления, никогда не было, и в ближайшем будущем не предвидится. Чтo за бред ваще — отопление в автобусе...

Ну ок, приехали. Хостел «Дача», хозяйка Надя. Вот именно с ней я поняла, насколько ничтожная херня — этот пресловутый языковой вопрос. Надя, не морщась, говорила со мной на чистом русском, с кем-то в телефон на таком же чистом украинском, а потом бойко ругалась с соседкой, по-моему, на румынском, чистоту которого я оценить, конечно, не могу.

Удивительная женщина, построившая свой бизнесочек сама, с ноля, с младенцем подмышкой. Недавно я смотрела в интернете на этот хостел по прошествии трёх лет. Хоть простенький, но свежий ремонт, новая мебель, неплохой сайт, хорошие отзывы.

Вы только представьте, что могли бы такие вот Нади, если бы у них были бизнес-кредиты, как у поляков. Под 2% годовых. Тут бы Швейцария наступила быстрее, чем вомбат Лушпайка строит свои ебучие редуты. Потом была риелтор Наташа.

Гораздо позже, когда я первый раз искала жильё в Киеве, мне хотелось орать в голос. Эй вы, столичные обожрыши, недориелторы с томным взлядом. Поезжайте в Черновцы, к Наташе, поучитесь у неё работу свою работать. По-нормальному чтобы. Чтобы хотелось вам денег дать, а не оторвать голову, как лишний компонент.

Надо было пойти в Ратушу регистрироваться как переселенка. А там знаете кто? Волонтерский Рух Буковини. И я осталась с ними, нельзя было не остаться.

О, это мощные люди под предводительством совершенно удивительной пани Катерины Пономаревой. Она из ничего, из сумасшедшей энергии и из желающих помочь

людей замутила такое! Я не знаю даже, как это описать.

Координировалась помощь армии, регистрировались переселенцы, собиралась о них информация, разыскивались шкафы, лекарства, коляски и костыли, был огромный склад с вещами, игрушками, постельным, обувью...

Всё это приносили чернивчане, присылали из-за кордона тоннами. Это сортировалось и выдавалось нуждающимся.

Бесплатно. Охапками. Иногда мои земляки благодарили и плакали. Иногда шипели как змеи, им было мало, им было не то, не так, хуёво покрашено, пожаловано без трепета и пиетета.

Иногда мои земляки приходили помогать и безвозмездно пахали там, как азартные кони.

Иногда пытались спиздить сумку детских новых шапочек под эгидой «а тебе жалко, что ли».

Иногда это была скрипачка из консервы, которая хотела найти ЛЮБУЮ работу.

А иногда это были какие-то кислые уёбки, которые приходили спросить «а чё, нам тут денег не дадут?»

Эти западенки, они немножко другие, они рафинированной и сдержанной, у них хватало нервов и такта терпеливо объяснять. Успокаивать. Вежливо выпроваживать. У меня нет, я посылала сразу и максимально доходчиво.

Я помню огромные кучи еды, которую привозили сельане для передачи на фронт.

Я помню слепую бабульку, которая просила забрать у неё 50 гривен для «хлопців на війну», бо сама принести не может.

Я помню маскировочные сетки, которые плели Запад, Восток и Крым разом.

Я помню семьи татар, которые вообще удирали в летних сланцах, их одевали всем миром, а через год они открывали свои чебуречные.

Я помню дедулю, который хотел вывезти свою неходящую сестру из Донецка, а она испугалась, что у неё органы изымут. И не поехала. Вернее, её родня не пустила.

Я помню ярмарки для АТО с хендмейдом и клёвую столовку «Гном», где мы питались. Очень съедобно и дивно дешево.

Я помню мальчика из ВСУ, которого просто так ОТПУСТИЛ из плена ЧЕЧЕНЕЦ. Мальчик, по-моему, до сих пор не мог поверить в такую свою странную удачу.

И я помню свою квартирную хозяйку, которая велела снять прапор с балкона, потому что она «вне политики».

Черновцы — это незабываемый Experience. Это то немногое, за что я благодарна войне. За возможность узнать их живьём. Не как турист, а как соучастник. И показать немножко другой Донбасс. Нормальный такой. Малость взбалмошный, с придурью, но адекватный.

А потом мне предложили работу в Киеве. **(Далі буде)**

Я НЕ ЗАБУВ

Назар Розлуцький

Ви знаєте — я не забув.

Я не забув, як у березні, п'ять років тому Україна з жхом залякла перед телевізорами, бо у йобаному Кремлі одне лисе чувирло вирішило, що пора вводити війська.

Я не забув, як маріонетки, які намагалися вдавати із себе державних діячів усім скопом голосували за це рішення лисого чувирла.

Я не забув тієї паніки на вулицях Франківська. Франківська, який завжди був тихим, провінційним, затишним і домашнім містечком. Містечком, у якому скрегіт танкових гусениць на бруківці середмістя виглядав абсолютно диким анахронізмом, якому місце, хіба що, на сторінках історії. А не у відчутній, реальній перспективі найближчого року.

Я не забув, як йобані «зелені чоловічки» накидалися на українські частини в Криму, на українські кораблі в Севастопольській бухті. І як на них, озброєних до зубів, ішов загін полковника Юлія Мамчура — зі славнем на вустах. Я такого ніколи ще не чув, тільки в книжках читав

— це пробирало до кісток...

Я не забув, як ми з мамою говорили, куди маємо втікати на випадок бомбардування серед ночі. І як мама казала: «якщо що — ти біжи, я стара, можу відстати...».

Я не забув, того усвідомлення розпачу і безвиході, коли міністр оборони сказав: «у нас 6000 боездатних бійців на всю країну. Ми не маємо чим захистити Крим і Україну теж, по великому рахунку, не маємо чим захистити»...

Я не забув, в якому екстазі кацапи вискакували із штанів, бо кримнаш, а вас, хохлов, мочіть в сортіре будем. О ні, я дуже добре це пам'ятаю.

Я нічого не забув. Я не забув не тільки тисячі загиблих цієї війни, а й мільйони померлих, знищених і ненароджених від усіх попередніх наших «братерських стосунків». То нічого, що я цього особисто не бачив — я про це читав, я це вивчав. І я цього не забув.

І тому, коли мені говорять: ето всьо алігархі віновати, ані поссорілі братські народи, я можу сказати тільки одне — нахуй. У мене нема іншої відповіді для вас. І не буде. Бо я не забув, як усе починалося.

І не забуду.

Кремль має бути зруйновано.

Перед Рождеством я писала волшебный текст о будущем. Рождество прошло, но текст не утратил своей актуальности. Я решила его адаптировать для сегодняшних событий и напомнить вам, что...

...БУДУЩЕГО НЕТ, РЕБЯТКИ

Елена Подгорная

И не потому, что завтра мы все умрем. Умрем, конечно, кто-то раньше, кто-то — позже, но не все сразу. У каждого из нас своё время.

А потому, что это будущее мы делаем себе сами. Каждый день, каждый час, каждую минуту. И делаем мы его своим выбором.

Свое — выбором личным. И выбором, который делают наши близкие.

Общее — коллективным выбором. Складывающимся из множества составляющих. Это и личные амбиции, и желание приколоться, лень, тупость, глупость, пограничные состояния, жадность, алчность и зависть. Но главные, конечно, ум или глупость. Вот чего больше — такое и будущее.

Астрологи не предсказывают будущее. Они считают по звездам благоприятные моменты для того или иного действия. Они изучают влияние звезд на наши поступки. И если вы будете сидеть на жопе ровно и ждать субсидию, то даже в самый разгар парада денежных планет больше положенной социалки вы не высидите.

Гадалки на картах могут вам рассказать про возможные варианты выбора — и что за этим может последовать. Но выбор все равно делать придется вам самим. И нести ответственность за него. Линии на руке говорят всего лишь о вашем потенциале. О том, что вы можете. Или нет. Они меняются в течение жизни.

Поэтому нужно понимать, что будущее динамично. И да — сами, все сами. Каждое утро выбор — что я буду пить, чай или кофе? А есть? Яичницу или овсянку? Поеду я на троллейбусе или машиной? Или вызову такси? А может пешком, прочь от инфаркта?

Буду я работать, добиваться успеха, повышать свой уровень образования и профессионализма? Или мне комфортнее сидеть на работе и высиживать получку?

Выучить мне иностранный язык — или сходить на митинг за уменьшение коммуналки?

Выпить за ужином бокал вина или бутылочку водки?

А в субботу ограничиться стаканчиком виски — или всаждать литрушку самогона? А может, флакончик одеколона?

Пойти работать на новый завод, получать легальную зарплату и платить налоги — или купить себе инвалидность и оформить субсидию?

А когда придет время голосовать на выборах Президента, то остановиться и подумать. Чего мы хотим? Всего дешёвого? Коммуналки, топлива, машин, «бесплатных» медицины и образования? Стоп, это уже недавно было... Всё дёшево, но в дефиците, и зарплаты ещё дешевле. Да, прошлый век... Но ведь как вчера... И нет свободы. Зона в масштабах страны.

Мы вырвались из советского ужаса, нам несколько раз давали шанс. Каждый из которых обходился нам всё дороже. И, возможно, даже если мы самый дорогой шанс просрём, ещё несколько получат наши дети и внуки. Какой ценой? Не знаете? А я и не хочу знать. Я хочу использовать этот.

Я не буду голосовать за обещания всего дешёвого. Я скажу: «не так оно дорого, просто нужно больше зарабатывать». Самое сложное в этой простой схеме то, что от нашего с вами сегодняшнего выбора зависит будущее не только наше, а и наших детей. наших внуков. Об этом нужно помнить всегда. А особенно 31 марта. Ну, если это важно кому-то, конечно.

И давайте делать будущее на совесть. Оно же наше.

**ЗБРОЙНІ СИЛИ УКРАЇНИ ПРИГЛАШАЮТ К СОТРУДНИЧЕСТВУ
ПОХОРОННІ АГЕНТСТВА «ЛНР» І «ДНР»**

**МЫ ПОСТАВЛЯЕМ КЛИЕНТОВ —
ВЫ ЗАКАПЫВАЕТЕ**

**ПЯТЬ ЛЕТ БЕЗУПРЕЧНОЙ РЕПУТАЦИИ
НА РЫНКЕ ПОСТАВОК ГРУЗОВ «200»
В РФ И «НАРОДНЫЕ РЕСПУБЛИКИ»**

НЕХУЙ ШАСТАТЬ ТРАГИЧНЫЕ ХОТЯ НЕ, НИХУЯ, СМЕШНЫЕ ОЧЕНЬ ИСТОРИИ

Андрей «ЗАС» Грищенко. (Первомайск) Его сгубила жажда знаний и тяга к самообразованию. Молодой, подающий надежды юноша, гуляя по оккупированным территориям в поисках, чего спиздить, нашёл букварь. Но не простой, а украинский.

«Мама мила раму» — прочитал он и оживился, увлёкся и начал увлечённо листать страницы. Але його спіткала трагічна халепка, коли він дійшов до фрази «Малесеньке рябесеньке телятко гамселило паляницю».

Вывих челюсти, врачи «ДНР» оказались бессильны (оба). Умер от голода после продолжительных душевных терзаний.

Александр «Доктор» Протоцкий. (Донецк) Кароч, тут ваще интрига такая. Вы не пове-рите, но я вам отвечаю, всё так и было, мне кум рассказал. Его похитили инопланетяне, ставили над ним эксперименты разные паскудные, и засунули в сраку анальный зонд. Очень глубоко.

И это всё как бы ничего, ОДНАКО. Они ж его потом вернули на землю. Причём в Сызрань. Вот тут он и ебанулся, бедолашный, и поехал воевать на Донбасс. Это логично. Чего б он поехал, если бы нормальный был, правда? Правда.

В общем, избавлен от бессмысленной жизни и страданий нашим снайпером.

Як ми знаємо з підручників та спогадів провідних діячів Директорії, повстання проти Гетьмана Скоропадського почалося тому, що він був барига великий землевласник, засновник Партії Регіонів колишній військовий Російської імперії та зробив тарифний геноцид пригнічував трудовий народ.

Але безпосереднім приводом до повстання стало те, що Скоропадський в умовах, крайнє далеких від ідеальних, видав грамоту про федерацію України з Росією. Іншими словами, щоби відтягнути вторгнення Червоної Росії в Україну, пішов на угоду з Білою Росією, оскільки лише так можна було заручитися підтримкою Антанти, коаліції переможців Першої Світової Війни.

Ну що ж, давайте знайомитись із джерелами і читати, що такого було написано у тій грамоті:

«...Не одділяючись від всієї Росії, не розриваючи з державою російською, хай народ український на своїй землі має право сам порядкувати своїм життям. Хай порядок і лад на Вкраїні дають — вибрані, вселюдним, рівним, прямим і тайним голосуванням — Всенародні Українські Збори (Сойм). Всі закони, що повинні дати той лад тут у нас, на Вкраїні, мають право видавати тільки наші Українські Збори.

Ті ж закони, що мають лад давати по всій російській державі, повинні видаватися у Всеросійським Парламенті...»

Ой, тю, переплутав, це ж Перший Універсал Центральної Ради від 10 червня 1917 року (ЦДАВО України, ф. 1115, оп. 1, спр. 4, арк. 5-8).

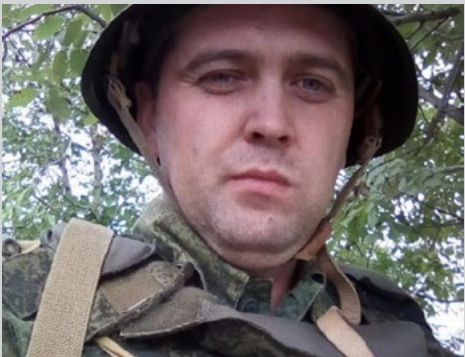
А може, ось це:

«...Ми, Центральна рада, яка завжди стояла за те, щоб не одділяти Україну од Росії, щоб вкупі з усіма народами її прямувати до розвитку та добробуту всієї Росії і до єдності демократичних сил її, з задоволенням приймаємо заклик правительства до єднання і оповіщаємо всіх громадян України... Повновнена Центральна рада виділить наново з свого складу окремий відповідальний перед нею орган — Генеральний секретаріат, що буде представлений на затвердження Временного правительства як носитель найвищої крайової влади Временного правительства на Україні...»

Упс, знову помилочка вийшла, це Другий Універсал, автономія (не незалежність, а банальна автономія України) відкладається до скликання Всеросійських тимчасових зборів. Виданий 3 липня 1917 року (ЦДАВО України, ф. 1115, оп. 1, спр. 5, арк. 10-11). Під Універсалом стоїть підпис Винниченка, який натхненно закликав валити гетьмана.

Ну, напевно ось цей документ вже точно видав Скоропадський:

«...Не відділяючись від республіки Російської і зберігаючи єдність її, ми твердо станемо на нашій землі, щоб силами нашими помогти всій Росії, щоб вся республіка Російська стала федерацією рівних і вільних народів. До Установчих зборів України вся власть творити лад на землях

Михаил Яковлев. (Непонятно, откуда взялся, как-то самозародился, как плесень.)

Миша тоже любил фотаться в форме и красоваться с автоматом — мол посмотри-те, какой он мужественный в каске. Это и погубило героя.

Увидев его мерный шаг в каске по родной улице, жительница села Стрюкове Шахтёрского района баба Галя поняла: вот они, реальные фашисты, пришли на родную землю.

Удар тяжёлой лопаты в затылок оборвал жизнь Михаила. Бабе Галя поощрена командованием сил ООС и будет досрочно представлена к новому званию.

Назар Розлуцкий

ІСТОРІЯ ПРО ПОДВІЙНУ МОРАЛЬ

наших, давати закони і правити належить нам, Українській Центральній раді, і нашому правительству — Генеральному секретаріатові України. Маючи силу і владу на рідній землі, ми тою силою і владою станемо на сторожі прав і революції не тільки нашої землі, але всієї Росії...

...Іменем Народної Республіки в федеративній Росії ми, Українська Центральна рада, кличемо всіх до рішучої боротьби з усяким безладдям і руйніцтвом та до дружнього великого будівництва нових державних форм, які дадуть великій і знеможеній республіці Росії здоровля, сили, і нову будучину. Вироблення тих форм має бути переведене на Українських і Всеросійських Установчих зборах»

Та що ж таке, оп'ять шото не то! Третій Універсал Центральної Ради, 7 листопада 1917 року (ЦДАВО України, ф. 1115, оп. 1, спр. 4, арк. 9).

Ну, досить уже! Четвертий і останній Універсал Центральної Ради від 9 січня 1918 року проголошував повну незалежність, це вам будь-який школяр скаже, який на ЗНО готується! Але ось вам передостанній абзац із нього:

«...Ми наказуємо всім громадянам нашим проводити вибори до них як найпильніше, вжити всіх засобів, щоб підрахунок голосів [було] закінчено як найскорше, щоб за кілька тижнів зібрались всі наші Установчі збори — найвищий господар і впорядник землі нашої і закріпили свободу, лад і добробут Конституції нашої незалежної Української Народної Республіки на добро всього трудящого народу її тепер і на будуче сьому ж найвищому нашому органі належатиме рішення про федеративний зв'язок з народними республіками бувшої Російської держави...» (ЦДАВО України, ф. 1063, оп. 2, спр. 2, арк. 2-6).

Ну і як вам ідея узалежнити остаточне питання самостійності від рішення Установчих Зборів? Та комуняцька Верховна Рада 1991 р., яка узалежнила Акт від результатів референдуму, і то більш прогресивно виглядає на цьому тлі!

То що ж виходить? Прогресивні антикорупціонери і активісти революціонери і соціалісти дев'ять довгих місяців замість того, щоб будувати військове, економічне, адміністративне і дипломатичне підґрунтя української державності, писали в офіційних державотворчих документах про те, як вони ідуть нога в ногу поряд зі Росією і не бажають відділятися? Однак їм можна, бо вони ж свої хлопці, патріоти і за народ. А гетьману ніззя, бо він барига і рахунки в офшорах зрадник і царський генерал.

Ось така хуйня, малята! Дивіться, не переплутайте!

ОБОЖЕМОЙ, ОНИ УБИЛИ КЕННИ! То есть этого, как его... Бандерлога Камамбера... Будапешта Когтеврана... Боромира Курткобейна... ну вы поняли...

ОТСТАВИТЬ ПАНИКУ. Бенедикт Кабербетч жив, здоров, и снимается в кино. А это — Павел Зелик из села Петровка Александровского района Донецкой области, который на фотках косил под известного актёра. Но не слишком удачно. И уже перестал.

Что сказать. Он не любил синаматограф, а любил фотаться с калашом и выкладывать в «контактик» фоточки, где он опасный и дерзкий. Вот и довыёбывался.

ВШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТІ КОБЗАРЯ

Президент України Петро Порошенко вручив Національні премії України імені Тараса Шевченка видатним українським діячам культури та мистецтва під час заходів з нагоди вшанування пам'яті Кобзаря у Каневі на Тарасовій горі.

«Цього року Національну премію отримують видатні українські митці, які зробили великий внесок в українське національне відродження, здобули не одну блискучу перемогу на культурному фронті. Так, саме на фронті, бо тепер мова, культура, мистецтво, освіта, інформація для нас також поле боротьби за єдність, за цінності і смисли нашого життя, за щасливе майбутнє України», — сказав Президент під час церемонії вручення Національної премії України імені Тараса Шевченка 2019 року, яка відбулася на Тарасовій горі в Каневі.

Глава держави наголосив, що творами цьогорічних лауреатів пишається українська культура, вони гідно представляють її в світі.

«Вітаю переможців із присудженням найвищої мистецької винагороди України. Дякую вам за ваш талант, за вірне і щире служіння культурі рідного народу й бажаю доброго здоров'я, натхнення, нових творчих здобутків і перемог. Дякую усім, хто прийшов сьогодні сюди, до Великого Кобзаря! Дякую усім, хто захищає і будує велику Україну, країну вільних, щасливих і заможних людей! Слава Україні!», — сказав Президент.

Національну премію України імені Тараса Шевченка 2019 року присуджено режисеру Роману Бондарчуку за повнометражний ігровий фільм «Вулкан», публіцистові Богдану Гориню за есе-колаж «Святослав Гординський на тлі

доби» у двох книгах, режисеру-постановнику Ростиславу Держипільському за вистави «Енеїда» І.Котляревського, «Вона — Земля» В.Стефаника, «HAMLET» В.Шекспіра, «Оскар і Рожева Пані» Е.-Е.Шмітта Івано-Франківського національного академічного драматичного театру імені Івана Франка.

Також Глава держави вручив премію письменниці Оксані Забужко за книгу «І знов я влізаю в танк...», художникові Василю Чебанику за проект «Графіка української мови», художньому керівникові — головному диригенту Заслуженого академічного симфонічного оркестру Українського радіо Володимирі Шейку за аудіозаписи творів українських композиторів до Фонду Українського радіо, концертні програми 2013 — 2018 років.

Національна премія України імені Тараса Шевченка на 2019 рік установлена у розмірі 200 тисяч гривень кожна.

Президент України з дружиною на Тарасовій горі в Каневі вшанували пам'ять Тараса Шевченка та поклали квіти до пам'ятника Великому Кобзарю.

Під час виступу на засіданні Ради регіонального розвитку Черкаської області Президент Порошенко наголосив на важливості протидії спробами інформаційних атак проти української армії.

«П'ять років тому Тарасове слово стало як ніколи актуальним. «Борітеся і поборете!» — радив він колись народам Кавказу, які захищалися від Російської імперії. Тепер нам самим та порада он як стала в нагоді! Ми вистояли і завдяки нашій єдності ми поламали плани Путіна. Озлоблений і вишкряканий на увесь світ, він заточився в Кремлі і став глобальною загрозою», — сказав Петро Порошенко. Він наголосив, що «українці першими зустріли удар і довели всьому світові наскільки російський агресор небезпечний для Європи і для всього світу».

«Ми створили нашу армію у рекордно стислий строк. Тепер вона входить до числа найкращих, найдосвідченіших і найбоєздатніших армій континенту. Вона звільнила дві третини Донбасу, зупинила ворога і міцно тримає оборону на східних рубежах», — наголосив Президент та подякував усім черкащанам за спільну роботу по відбудові української армії.

«Але, на жаль, спроби вдарити по ній з тилу не припиняються. Кожна «фейкова» новина, що деморалізує Збройні сили, яка сіє недовіру до неї та усього оборонного комплексу, — це постріл по армії і постріл по державі. Напередодні виборів ці постріли почастішали і переросли в щільний обстріл», — сказав Президент.

«Мос завдання як Верховного Головнокомандувача Збройних сил України — поки армія тримає фронт, ми маємо захистити її в тилу», — наголосив Петро Порошенко. Він підкреслив, що це надзвичайно важливе і складене завдання. «Критично важливим є прикрити армію від політиканів, які паплюжать п'ятирічні досягнення усього оборонно-промислового комплексу в надії на огульний критиці набрати собі хоч якісь

передвиборчі бали», — додав він.

«І огородити від спроб чиновників-корупціонерів та нечистих на руку комерсантів збагачуватися за рахунок військового бюджету. Не дам. **Кожен буде притягнутий до відповідальності.** Вибачте за недипломатичну мову, сказав в інтерв'ю, повторюю і сьогодні. Кожну копійку, вкрадену з бюджету, в зубах принесуть і повернуть до бюджету. По іншому не буде», — сказав Петро Порошенко.

«Ані прізвища, ані посади, ані знайомства — ніщо не прикриє і не захистить жодного спритного ділка», — наголосив Президент та **нагадав про свої рішення, зокрема щодо кадрової політики, звернення до НАБУ та САП щодо негайних слідчих дій, необхідності проведення міжнародного аудиту «Укроборонпрому»,** ревізія усіх його контрактів, введення до складу його наглядової ради міжнародних фахівців з країн-членів НАТО, суттєве обмеження секретності по всіх оборонних закупівлях.

«Наголошую, як Верховний Головнокомандувач ЗСУ я найбільше зацікавлений у ефективності функціонування всього оборонно-промислового комплексу країни», — підсумував Глава держави.

Президент також повідомив, що на останньому засіданні Ради нацбезпеки та оборони, яка була присвячена реформування оборонпрому, було підняте питання про до-

даткові можливості України у зв'язку з тим, що «Росія де-факто зруйнувала Договір про ракети середньої і меншої дальності, а США юридично вийшли з нього».

«Ми не прагнемо, не хочемо і не буде ноги українського солдата на чужій землі. Але свою землю ми точно нікому не віддамо», — сказав Глав держави.

«Саме тому я наполягаю і на тому, що ключовою дорогою, **нашим шляхом є вступ України до Євросоюзу та НАТО.** Я вважаю це ключовим у своїй стратегії на наступні п'ять років», — підсумував Петро Порошенко.

ЗАСІДАННЯ РНБО

НЕОБХІДНІ ЗМІНИ ЗАКОНОДАВСТВА ДЛЯ УНИКНЕННЯ НАДМІРНОГО ЗАСЕКРЕЧУВАННЯ ІНФОРМАЦІЇ ЩОДО ДЕРЖАВНОГО ОБОРОННОГО ЗАМОВЛЕННЯ – ПРЕЗИДЕНТ

«Маємо ініціювати зміни у законодавчих актах для уникнення надмірного засекречування інформації щодо державного оборонного замовлення», — наголосив Президент України Петро Порошенко під час засідання РНБО.

За його словами, це питання було обговорено з Міністром оборони і головою СБУ. «Безумовно, закупівля старої, переважно радянської зброї, запчастин та боєприпасів до неї також можуть бути переважно відкритими», — додав він.

Президент також вимагає забезпечити широкі використання конкурентних процедур у закупівлях. Петро Порошенко зауважив, що зараз законодавчими актами було надано право Міністерству оборони самостійно здійснювати зазначені закупівлі.

«Водночас відомості про новітні розробки, зокрема у ракетній техніці, і сучасні технології, зокрема інформаційні, і надалі охороняються державою від чужих очей і чужих вух. Тут вже, прошу, вибачайте», — наголосив Глава держави.

УКРАЇНА МАЄ ПРАВО СТВОРЮВАТИ СУЧАСНІ І ЕФЕКТИВНІ СИСТЕМИ ОЗБРОЄННЯ ДЛЯ САМОЗАХИСТУ

Президент Петро Порошенко під час засідання РНБО наголосив, що Україна із розумінням поставилася до рішення США про вихід з Договору про ракети середньої і меншої дальності. «Ми вважаємо це рішення виправданим і таким, що відповідає сьогодиньшому стану безпекової ситуації як на європейському континенті, так і в світі загалом», — наголосив Глава держави.

Президент зауважив, що послідовний розвал Росією системи контролю над озброєнням, в тому числі в рамках Договору про звичайні збройні сили в Європі і Договору про ракети середньої і меншої дальності, спонукає Україну і союзників шукати і знаходити належні засоби для підтримання безпеки. «Окремо хочу наголосити, що і з України це знімає певні обмеження та зобов'язання, яких ми дотримувалися раніше. Висновки робіть самі», — сказав він.

Глава держави наголосив: «За таких обставин, враховуючи що Будапештський меморандум блокується Росією і тому не діє, а членами НАТО ми поки що не стали, бо блокувалося це аж до 2014 року — ми маємо серйозно замислитися над додатковим зміцненням оборонного потенціалу нашої держави».

«Отже наголошую на нашому праві створювати сучасні і ефективні системи озброєння для самозахисту, у тому числі потужні ракетні комплекси. Це стане стратегічним чинником стримування російського агресора, а також дозволить надати військам нові спроможності для ураження противника на значній дальності», — сказав Петро Порошенко. Президент зауважив, що з'явилися нові можливості для Збройних Сил України.

Из переписки с редактором:

— Зззз?
— Это грицератопс, зеленскозавр и тимоходонт.
— «-топс», «-завр» и «-донт» — это разные звери, а эти — одинаковые.
— Гриценко, Зеленский и Тимошенко тоже разные кандидаты, а хули толку?

КАК ВЫМЕРЛИ ДИНОЗАВРЫ

Завгородний

Существует три основных теории, отчего и как вымерли динозавры, и я вам сейчас их расскажу. Во всех трёх случаях динозавры вымерли из-за выборов. Не в смысле «в процессе предвыборной кампании охуели насмерть». А в смысле «динозавры делали неправильные выборы, вот и вымерли».

Итак, 66 миллионов лет назад. Мел-палеогеновые выборы динозаврьева президента. Динозавры приходят на избирательные участки, голосуют, и побеждает...

...ГРИЦЕРАТОПС

Известный динозаврий полководец, прославившийся во время войны с мамонтами (которые жили на севере) — и на которую полководец Грицератопс тупо не пришёл.

Когда Грицератопс пришёл к власти, он быренько продал ПВО, танки, самолёты, автоматы, зубы начал продавать динозавровые, и штуки такие, которые на спине растут. Вот тираннозавров видели, с маленькими ручками? У них большие раньше были, но Грицератопс их тоже продал.

А потом — хуяк, и метеорит. А ПВО нет. И пиздец.

И выжили только обизяны.

...ЗЕЛЕНСКОЗАВР

Зеленскозавр был очень весёлым и забавным, и был новым, молодым динозаврским лицом. К сожалению, больше никаких достоинств у него не было, ни ума, ни фантазии, ни спереди, ни сзади. Но многие всё равно возлагали на него большие надежды. Мол, хуже не будет. Ага, щас, бля. Ща будет поучительный урок.

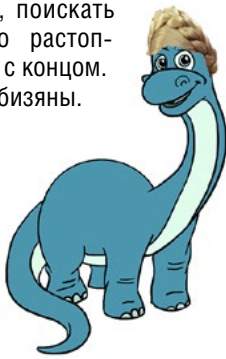
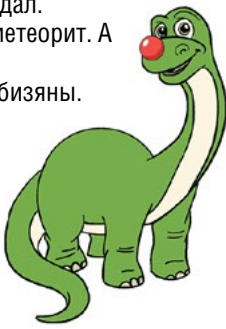
Когда на динозавров напали мамонты (которые жили на севере), оказалось, что толку от Зеленскозавра — ровно никакого.

Он, конечно, попробовал с ними договориться как-то, поискать компромиссы. Но его растоптали нахуй, да и дело с концом. И выжили только обизяны.

...ТИМОХОДОНТ

Вот тут самое сложное. Понимаете, многие динозавры на самом деле думали, что этот опытный политик выполнит свои обещания. А обещаний было много. И снизить в два раза цены на папоротники, и вернуть сбережения коко-сов, чи там ананасов, я не уверен. И хотя на самом деле кандидат в динозавровые президенты Тимоходонт был больше всего известен тем, что подписал с мамонтами (которые жили на севере) кабальный контракт о поставках газа — об этом почему-то динозавры предпочитали не помнить.

В общем, там ледниковый период случился... холодно стало... мамонты краник повернули, газ перекрыли — динозавры все замёрзли на хер. И выжили только обизяны в Африке, а Тимоходонт упаковал манатки и тоже свалил в тёплые края, и манал он этих всех динозавров.

Якщо президентом України стане хтось із популістів, то це призведе до руйнування економіки, — экс-посол США Гербст.

Популізм — явище дуже небезпечне, особливо для країни, яка перебуває в стані війни. Тому, якщо українські виборці оберуть президентом популіста, це призведе до руйнування економіки, яка лише зараз почала демонструвати позитивний ефект від реформ.

Про це розповів в ексклюзивному коментарі Укрінформу колишній посол США в Україні, нині директор Євразійського центру «Атлантичної Ради» Джон Гербст.

«Популізм віддзеркалює серйозне й законне занепокоєння щодо благополуччя громадян», — зауважив експерт.

У більш широкому сенсі, популізм різниться від країни до країни, і він є спрощеним поглядом на те, чого можливо досягти, додав він.

«І коли такі спрощені погляди просувають нереалістичну політику, це небезпечно. І це справедливо у випадку з Україною», — наголосив колишній високопоставлений дипломат.

Як найяскравіший приклад він навів обіцянки популістів знизити ціни на газ.

«Найбільше досягнення Революції Гідності на Майдані і керівництва Порошенка — це проведення реформ у сфері газопостачання. Вони усунули більшу частину корупції, а також зняли пряму залежність від Росії. Але після цього в Україні прийшли популісти, і в цьому є небезпека», — зауважив Гербст.

Відповідаючи на запитання, що ж буде, якщо в Україні президентом стане хтось із популістів, експерт наголосив: «Якщо вони дійсно будуть такими догматичними, це призведе до руйнації економіки».

Екс-посол США зазначив, що в такому разі Україна заплатить високу ціну, особливо враховуючи те, що вона перебуває у стані війни. Скасування реформ створить хаос у той час, як економіка України зараз лише починає функціонувати як треба, наголосив колишній посол США.

ЗАІМАТЕЛЬНОЕ ЗБРОЄВЕДЕННЯ

з Мартіном Брестом

ДШКМ

Пулемёт «дашка» («дашулька», «дашунечка») — то дуже громка зброя, я вам доповідаю.

Любий військово-службовець знає, що у дашки є хороша черта та погана. Хороша — що дашка з п'ятисот метрів може розібрати сепарський камаз на запчасті, а погана — що вона афігеть яка важка.

Щоб стрільнуть з дашки, во-первых, треба іметь запасні вуха, а во-вторых вміть во-время остановиться, бо чистити її — той ще гемор.

В комплект входе сам пулемёт, непероятна тренога, що важе як пів-танка, лента з «семочками» та лопата, бо на кожній позиції дашку нада вкапувать заново.

РПГ-7

Ерпеге-сем — то смішна зброя, я вам доповідаю. Бо частіше його приміненіє в зоні ООС — це розібрати пороховий заряд і розпалить ним буржуйку.

Щоб стрільнуть з ерпеге-сем, нада скрутити гранату і пороховий заряд вместе, засунуть все це тонким кінцем у трубу, взвести спусковий і понять, що забув поставити прицел.

В комплект входе: труба, прицел і смішна сумка для переноски вистрелів, яка вже давно потріялась.

СВД

Есведе — то грустна зброя, я вам доповідаю. Бо коли дають есведе, то треба зразу заучить фразу «мене не фот-

кайте, я снайпер!»

Нормальний снайпер може стрільнуть на кілометр, правда, тіко якщо підповзе на кількасот метрів. І що цікаво — попадають.

Щоб поцілити із есведе у посадку, треба, щоб у вас був снайперський патрон, хоча усі стріляють пулемётними.

До комплекту входить: саме ружко, що своїм ходом виходило із Афгану, приціл з потерямим наглазником та нашивка «Я у мамі снайпер».

СПГ-9

Еспеге — то сама афігенна зброя, я вам доповідаю.

Еспеге стріляє дуже красиво, але найбільше цю красоту цінує піхота, через яку літають гранати.

Щоб стрільнуть з еспеге, треба закласти в нього вистрел толстой частью вперед, взвести пружину і закрити праве вухо. По команді «Вистрел!» граната улітає в сторону посадки з сепарами аутоматично.

В комплект входять: гренате-лаунчер, неповний ящик з вистрілами і бідні глухі люди, яких ротний назначив заряджающими.

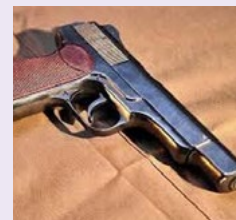
ПКМ

Покемон — то блатна зброя, я вам доповідаю.

Сначала ніхто не хоче носити за пулемётчиком запасний короб. Ну, це до первого боя. Пулемётчик продолжает насипать тоді, коли всі остальные судорожно міняють магазини. А як ти думав, в коробі сто патронів!

Щоб стріляти з покемона — надо докурить, бо для пулемёта треба дві руки, потом поцепить короб, дослати затвор вперед і розчесать посадку.

В комплект входе: тяжолий пулемёт, запасний ствол в ящику у ротного і там же — відро масла для чістки «покемона».

АПС

Апеес — то важка зброя, я вам доповідаю.

Важка — тому що нормальному ваєнному дуже важко її получить. Апеес дають разведке, спецназерам різним та тим ахвіцерам, які того Апееса не прос... протіряють.

Найчастіше в зоні ООС апеес використовується для понтового ношенія у тактичеськой кабуре на бедрі. Але це бедро не юной феміні, а дійсно сильного військовослужбовця. Сильного — бо апеес тяжолий, як бревно.

До комплекту входять: важкий шпалер, деревянна кобура, яку вічно всі тіряють, куча магазинів та розкази «я з цього пекаля на сто метрів фазана бью вльот».

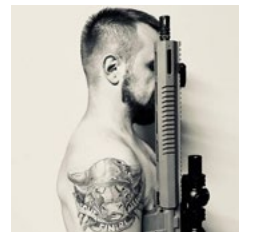
Иван Костенко

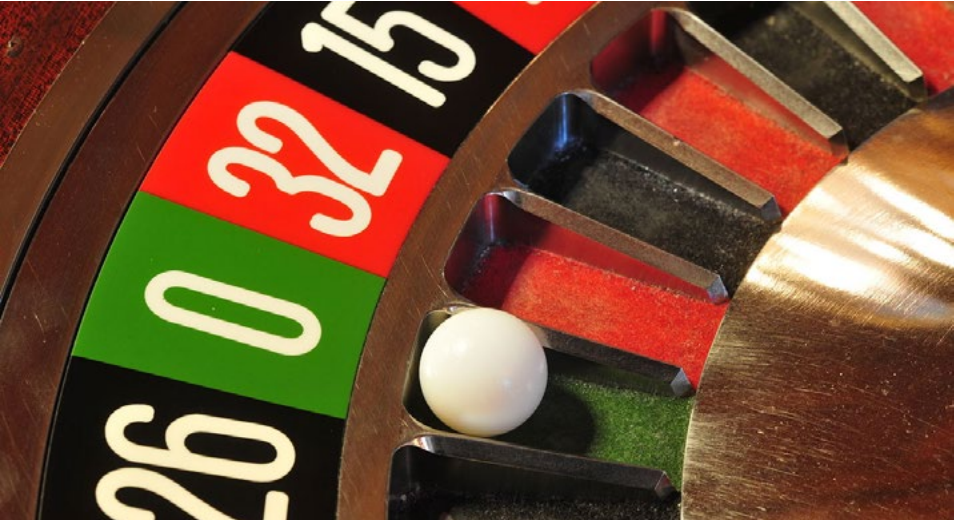
Давайте посмотрим на Лисичку.

1. Лисичка не знает «Норм забезпечення речовим майном військовослужбовців», поэтому вместо формы она — в гражданских вещах зимой.
2. Лисичка явно не слышала про реформу харчування збройних сил України, иначе с чего бы ей есть тушляк?
3. Более того, у Лисички явно нет новых сухпайков, и банки подозрительно похожи на консервы «Визит».
4. Судя по отсутствию генератора, у Лисички также не все хорошо со знанием обліку пально-мастильних матеріалів, спеціальних рідин, спирту та технічних засобів служби пально-мастильних матеріалів.
5. Но это все мелочи, когда замечаешь что у Лисички проблемы со следованием «Інструкції про організацію обліку, зберігання і видачі стрілецької зброї та боеприпасів у Збройних Силах України».

Это серьезная проблема, Лисичка. Лисичка, это криминал.

Все потому что Лисичка не знает керівних документів з обліку та норм забезпечення. Не будь как Лисичка, изучай мат.часть!

ПОКРУТИТИ РУЛЕТКУ АБО ГРА З ВОГНЕМ

Ти втомився від війни, малюк? Хочеш послухати казку? Про тебе — і ПРО реальне життя?

Гліб Бабіч

Зараз ти, потираючи рученята, дивишся в телевизор і прикидаєш, з ким із цих чудових людей ти нарешті «зживеш». Ти не любиш нудних, які говорять всяку незрозумілу для тебе хрінь. Ти любиш красивих і веселих. Красиві і веселі кажуть завжди так, щоб ти зрозумів. Вони вгадують твої бажання (яке диво!) і обіцяють їх виконання. Вони обіцяють все зробити за тебе, щоб ти не натрудив ручки, ніжки і макітру. І навіть тоді, коли вони зізнаються, що не знають, як — ти віриш у чудо.

Тому, що ти хочеш «спробувати». Точніше як: ти при цьому будеш сидіти на дупі рівно і пити пиво. А спробують вони. А раптом? Якщо у них не вийде — ти просто розраховуєш подивитися наступну серію. Як в твоєму улюбленому серіалі. Тому ти готовий «покрутити рулетку». Бо впевнений, що ставка зроблена не за твій рахунок.

А давай я розповім тобі, як це — спробувати? У нас же війна, від якої ти втомився, знаєш. Ось від неї і будемо танцювати. Вибач, далі я змушений припинити розмовляти з тобою, як з інфантильним недоростком, і перейти на мову казки реальної.

Коли твій улюблений кандидат винесе пляшки від коньяку і шампанського після святкування перемоги, яку ти йому подарував, — він зробить те, чого ти від нього так чекаєш. Домовлятиметься. Тому розглянемо сценарії, за якими буде розвиватися казка.

У першому зроблять те, про що ти мрієш. Про Крим і Донбас — забудуть. Та гори вони вогнем, нафиг вони тобі потрібні? Тим більше, що до Криму ж ти і так можеш їздити вільно. Мир же ж. Ой, тільки Одеська, Миколаївська та Херсонська області теж дуже потрібні. У російський Крим якось треба ж їздити і все возити? І вода, знову ж. У Україні моря не буде, але ти ж зможеш їздити на російське?

Ой, а ще Запорізька, Харківська та Дніпропетровська — теж потрібні. Як буферна зона. Як гарантія, що вільний Донбас більше ніхто не скривдить. Ні-ні-ні. Ніякої анексії. Просто присутність російських миротворців, військові адміністрації і таке інше. Ну і з Чернігівською та Сумською треба щось вирішити. Вони ж з Росією межують, сам розумієш. Будемо їх «взаємно контролювати».

Потім, поживши в обнімку з братами, ти дізнаєшся, що ти захотів зовсім влитися в їх прекрасну країну. І буде референдум. На який ти не підеш — будеш пити пиво. Але за результатами виявиться, що ти на ньому був.

До речі, якщо ти живеш на заході країни і думаєш, що тебе разом з територією віддадуть Польщі, Угорщини або Румунії (в гори ж не полізуть, ага) — я тебе засмучу. Це все — члени НАТО. І щоб злісне НАТО не розмістило там які-небудь ракети, ти теж будеш «буферною зоною».

Життя у тебе буде чудовим. Поруч з тобою будуть нові, доброзичливі сусіди, які переїхали з Росії. Вони будуть тобою керу-

вати, будуть за тебе працювати (але тільки якщо у тебе була гарна робота), бити тобі «по-братськи» морду, нагадуючи, що вони тебе годують і про тебе піклуються.

Про невдячного бандерівця і укропа. Не був? Не брав участі? Яка різниця — все одно ти сраний хохол. Жалюгідна частина нації, яка капітулювала (а як ти хотів?)

Другий варіант навіть веселіше. Формально, Україна залишиться цілою (правда, без Криму). Армію знову знищать. Тому, що не потрібна. Реабілітовані донецькі воїни, функціонери та інший люмпен — кинуться будувати майбутнє. Чие? І твоє, звичайно. Не виключено, що вони будуть їздити на твоїй машині. Або жити в твоїй квартирі. Або ти поділишся частиною майна. Але обов'язково — ти будеш «терпілою». Тому, що бандити по-іншому не можуть.

Ти дізнаєшся, що таке справжня бандитська влада, а не те, що ти слухав з телевізора. Якщо вже Україна не змогла повернути окупований Донбас під свій закон — окупований Донбас зробить це швидко.

І розкажеш їм, що ти завжди був проти війни, коли тебе будуть вести на підвал, як пособника хунти. Просто тому, що комусь сподобалася твоя дружина.

Третій варіант найпростіший. Коли країна почне розвалюватися в руках, наприклад, «телевізійної» влади, яку ти вибрав — «братські сусіди» остаточно оголосять Україну країною-помилкою, країною 404. Тією, що втратила державність. І прийдуть тебе рятувати. Масовано, з усіх напрямків.

В цьому випадку ти отримаєш обидва варіанти в крутому коктейлі. Тільки до цього, швидше за все, додасться те, що ти будеш жити, як щур: в руїнах, що залишилися від стрімкого приходу «рятівників». Без світла, води, телевізора, інтернету. І навіть без пива. У черзі за гуманітаркою. Якщо, звичайно, ти залишишся живий в процесі «звільнення».

Хочеш погратися с вогнем, малюк?

Ой, зовсім забув! А куди ж подінеться армія, добровольці, силовики, тобто ті, хто воював, ті, хто їм допомагав, і ті, хто проти всіх цих сценаріїв? Які майже у всіх сценаріях перетворюються на «військових злочинців».

Тобі, звичайно, хотілося би, щоб ми кудись поділися. Тобі і зараз некомфортно поруч з нами. І в очі нам ти дивитися довго не можеш. І відчувати свою повноцінність поруч з нами важко.

Ой, а може ми все поїдемо? Ну, або ми тихесенько помремо всі на цій незрозумілій війні. Ну, або щось з нами придумають. Відвезуть кудись подалі. На безлюдний острів. Або в сибір якусь.

Хрін ти вгадав, малюк. Тому казка буде іншою. Не такою солодкою, як тобі хочеться. Але і не тим кошмаром, до якого веде твоя інфантильність і лень.

А наскільки страшною вона може стати в процесі — залежить від тебе самого. Не ускладнюй своє життя. Починай думати. Хоча б місяць-два протягни в цьому важкому процесі.

І я тобі гарантую: ти щасливо проживеш своє життя в звичному тобі болоті.

А діти твої будуть вже іншими.

НОВИНИ АРМІЇ ВІД УКРАЇНСЬКОГО МІЛІТАРНОГО ПОРТАЛУ

З КВІТНЯ ПІДНИМУТЬСЯ ВИПЛАТИ ЗА УЧАСТЬ У ООС. Починаючи з квітня військовослужбовці, які виконують у зоні проведення військової операції на Донбасі розпочнуть отримання збільшеної грошової надбавки. З наступного місяця військовослужбовці, що беруть безпосередню участь у бойових діях на першій лінії оборони отримуватимуть грошову надбавку у 12 000 грн, всі інші під час перебування у зоні проведення Операції об'єднаних сил — 5 500 гривень.

Нагадаємо, що з 1 січня 2019-го року було збільшено грошове забезпечення військовослужбовців у середньому на 30%.

МОРЯКИ НА АЗОВІ ОТРИМУВАТИМУТЬ ДОПЛАТУ. Міністр оборони України Степан Полторак підписав Наказ щодо введення надбавки за службу на Азовському морі для військових моряків Військово-Морських Сил ЗС України. Вони отримуватимуть доплату у 5500 гривень, а під час виходу на бойові чергування — 12 тисяч гривень.

Фактично виплати будуть на рівні доплати для військовослужбовців які виконують завдання в складі Операції об'єднаних сил.

УКРАЇНСЬКІ ПАРТИЗАНИ ЗНИЩИЛИ БІЛЯ ТОРЕЗУ НОВІТНІЙ Т-72Б3. Капітан Збройних сил Російської Федерації Юрій Прилуцький доставив на територію України танк Т-72Б3 для «обкатки» у війні з Україною. Танк серед окупантів отримав прізвисько «Привід». Однак, був знищений разом ще з 7 танками Т-72 поблизу міста Торез, Донецької області українськими партизанами. Цю інформацію підтверджують радіоперехвати українських спецслужб.

РОЗПОЧАЛИСЬ НАВЧАННЯ НАТО У ЧОРНОМУ МОРІ. У Чорному морі поблизу Румунії стартували військово-морські навчання НАТО «Poseidon 19». У маневрах бере участь більше тисячі військовослужбовців країн-членів НАТО. Окрім морської компоненти вона також включає залучення військово-повітряних сил Румунії.

В МОРСЬКІЙ ПІХОТІ УКРАЇНИ ФОРМУЄТЬСЯ РОЗВІДУВАЛЬНИЙ БАТАЛЬЙОН. Командування морської піхоти ВМС ЗС України матиме свій розвідувальний батальйон, який доповнить комплект військових частин сформованого у минулому році Командування морської піхоти. Новий 140-й окремий розвідувальний батальйон вже формується на Херсонщині. Розвідувальна частина формується відповідно до планів створення у складі Командування морської піхоти самодостатньої наземної компоненти, здатної вирішувати весь спектр завдань з підтримки флоту та захисту морського узбережжя.

ДО КІНЦЯ РОКУ АН-158 ПОЗБУДЕТЬСЯ РОСІЙСЬКИХ КОМПЛЕКТУЮЧИХ. На ДП «Антонов» тривають роботи з імпортозаміщення російських комплектуючих на пасажирському літаку Ан-158 та до кінця 2019-го року перший літак має бути скомплектований із західною авіонікою та обладнання. Авіоніка російського виробництва на Ан-158 буде замінена на канадську виробництва Esterline, яка зокрема постачає обладнання на винищувачі п'ятого покоління F-35. Шасі, системи дистанційного управління, система управління механізацією крила, також буде замінено на виробництва західних компаній.

УКРАЇНА ГОТУЄ ПОЗОВ ДО ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ У СПРАВІ ВІЙСЬКОВОПОЛОНЕНИХ. Адвокати, які представляють інтереси полонених українських моряків, захоплених Росією в нейтральних водах Чорного моря 25 листопада 2018 року, формують перший пакет документів, необхідний для подачі індивідуальних скарг в міжнародні інстанції, в тому числі в ЄСПЛ — про це повідомив адвокат Микола Полозов у Facebook.

Полозов зазначив, що «з першого дня військовополонені зазнали жорсткого психологічного тиску. З кожним з них проводили «бесіди» з метою отримати визнання своєї вини у скоєному злочині, або свідчення на себе або бойових товаришів. До деяких з них підселили «спеціальних» співкамерників».

ФРАНЦУЗЬКА КОМПАНІЯ THALES ТА «ІСКРА» ЗАПУСКАЮТЬ СПІЛЬНЕ ВИРОБНИЦТВО ЗАСОБІВ РЕБ. Директор «Науково-виробничого комплексу «Іскра» Юрій Пашенко також розказав, що ще однією закордонною компанією буде створювати новий зразок багатофункціональної радіолокаційної станції.

УКРАЇНА БУДУЄ ЗАВОД ДЛЯ ВИГОТОВЛЕННЯ БТР-4 ТА «ГВОЗДИК» У М'ЯНМІ. Українська компанія з проведення імпорто-експортних операцій з товарами військового призначення Укрспецекспорт підписало угоду з М'янмою про будівництво спільного підприємства з виробництва бронетехніки. За наявною інформацією українська сторона вже почала постачання обладнання та почала будівництво заводу.

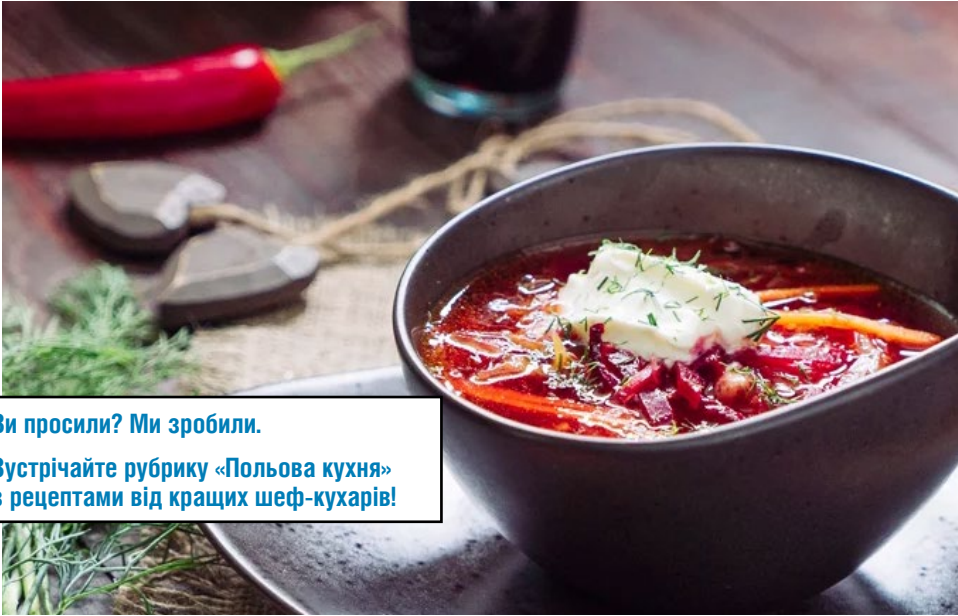
На території М'янми планується збирання колісного бронетранспортера БТР-4У та самохідної артилерійської установки 2С1У з комплектуючих, що будуть виготовлятися на території України. Виробництво має стартувати у другій половині 2020 року.

ТУРЕЦЬКІ БПЛА BAYRAKTAR TB2 ВЖЕ НА ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ. Під час засідання Ради національної безпеки та оборони України Президент України Петро Порошенко озвучив інформацію, що турецькі безпілотні літальні апарати Bayraktar TB2 вже на території України.

Купівля цих БПЛА була можлива завдяки переговорам між головами України та Туреччини.

Технічні характеристики Bayraktar TB2:
Довжина апарату: 6,5 метрів
Розмах крила: 12 метрів
Радіус дії: 150 км
Максимальна злітна маса: 560 кг
Максимальна вага корисного навантаження: 50 кг
Максимальна швидкість польоту: 222 км/годину
Крейсерська швидкість: 130 км/годину
Практична стеля польоту: 6750 метрів
Може нести керовані протитанкові ракети та авіаційні бомби.

Ви просили? Ми зробили.

Зустрічайте рубрику «Польова кухня» з рецептами від кращих шеф-кухарів!

БОРЩ РОБИМО НОРМАЛЬНУ ЇЖУ З ТОГО, ШО БОГ ПОСЛАВ

Олег Риженко

Я готую багато років. І готувати почав саме тоді, коли роками лазив по горах у рятувальній службі. Тому рецепти з сьогоdnішнього армійського пайка — дуже давно пройдений етап. Але настав час згадати його, бо і з тушняка з кількою в томаті можна зробити нормальну їжу, а не просто зжерти з банки. Бо свідомій людині тре не просто насичити організму білками, жирами і т.і., а ще й отримати задоволення від їжі! То ж виходимо з того, що свіжого м'яса не завезли, ну а усе інше є. І почнемо з сакрального продукту — борщу!

Рахуємо на 5-літровий баняк (ми ж не на ППД, щоб по 30 літрів готувати?), і пам'ятаємо, що Борщ, на відміну від расейскіх щей, учорашнім не має бути — його тре їсти свіжим, настоящим десь з півгодини.

Що нам буде тре?

Тушонка — 2 маленьких чи 1 велика банка
Капуста — 500-700 г.
Морква — 1 шт.
Буряк — 1-2 шт.
Цибуля — 2-3 шт.
Олія, сало — 100-150 г.
Томатна паста — 1 трикутничок
чи томатний сік — 0,5 л.

То ж ріжемо буряк, моркву і цибулю, і обсмажуємо на олії до золотавої скоринки (якщо ви полюбляєте червоний борщ — смажте буряк окремо з додаванням оцту, це збереже колір).

Наливаєте у каструлю десь з 4 літри води, доводите до кипіння, кидаєте туди ваші підсмажені овочі. Варите до освітлення бульйону. Додаєте нарізану картоплю і варите майже до готовності.

Тим часом кидаєте на пательню тушонку, додаєте томатну пасту з водою або томатний сік і тушкуєте хвилини 5-7 на маленькому вогні.

Картопля майже готова? Закидайте у баняк тушонку з томатом. Ще хвилини за 3-4 кидайте різану капусту.

Тим часом наріжте дрібненько сало і часник і ретельно перемішайте. На це у вас піде 2-3 хвилини, капусті цього досить — ми ж не щі варимо? От тепер кидайте зверху сало з часником і, якщо є — зеленину, і залишайте хвилин на 30.

І, Боже збав, не закривайте кришкою!! Не бійтеся, воно не охолоне! Маєте 5 літрів чудового укропського борщу!

На ВОП достатньо? Смачного!

P.S.: Хто вміє готувати, зазначу — борщ, то така багатогранна страва, що тут однієї рецепти аж ніч нема! В кожного господаря свій. Я особисто зібрав 67 рецептів. Можна овочі не смажити, а кидати варитися сирими, можна сало підсмажувати, можна додати солодкий перець, їсти із сметаною чи з майонезом — розмаїття!!!

УКРАЇНА АБО СМЕРТЬ

72 окрема механізована бригада імені Чорних Запорозжців отримала нову символіку. Начальник Генерального штабу ЗСУ Віктор Муженко затвердив нарукавний знак бригади. Знак містить череп та напис "Україна або смерть", що символізує історичну тяглість бригади від підрозділу часів Перших Визвольних Змагань – полку Чорних Запорозжців. На їх прапорі були аналогічні символ та гасло.

Проходя мимо, ненадолго стал свидетелем чужого диалога, в котором иногда проскальзывал термин «ебаться». Как для Коваленко, то слух не режет, но вот звучит как-то диковинно. Мне кажется, в настоящее время, от высокой литературы до бесфонарных подворотен, больше находят применение другие, но схожие по значению слова и сочетания: «заниматься сексом, любовью» и т.д., а вот «ебаться», это, скорее, удел староверов.

Одной из немногих структур, где вышеуказанный термин по-прежнему современен и подвержен массовой эксплуатации — это Армия. Здесь он используется стихийно, иногда — по наитию, но, в любом случае, его практическая реализация не требует нотариально заверенного согласия. Дело в том, что в Армии этот термин к сексу не имеет никакого отношения. Как правило, он обозначает либо прелюдию перед общественным порицанием, с объявлением взыскания, либо описывает процесс максимальных ресурсных затрат для достижения неоправданно минимального результата.

На эту тему вспомнил анекдот: Снежная зима, лютый мороз. Посреди поля стоит танк, и его экипаж меняет трак на гусенице. Неожиданно, возле танкистов появляется добрая фея. — Что делаете, ребята? — спросила она. — Ебёмся, — огрызнулись те. — А хотите по-настоящему?! — спросила фея.

Танкисты утёрли шлемофонами пот и стеснительно пробурчали: — Конечно, хотим! Кто ж не хочет...

Фея взмахнула палочкой... и у танка отвалилась башня.

Я всегда смеюсь над этим анекдотом два раза.

Во-первых, мне по-доброму жаль танкистов, но тут и "смех и грех", как говорится.

А во-вторых, меня покоряет добрая фея, у которой за плечами, как минимум, срочная служба. Именно в этом, думаю, разгадка, почему она не захотела выпускать танкистов за рамки единого понятийного аппарата.

Олег Коваленко

Татуса Бо

Прихід весни я пізнаю не по тому, що ручейки, птічки і всяческі хуїчки за вікном, а по тому, шо дуже хочеться кулішу, справжнього крутого, смачнющого, з салом, зеленню і димом. І шоб в гузно холодно, в руки гаряче, а на душі тепло.

КУЛІШ ПОЛТАВСЬКИЙ ДОБРЕННИЙ ЯК ТРИ МЕДИ

Знач так: приготування куліша починається з того, що треба зібрати вогнище і дістати казан. Я зараз говоритиму про казан літрів на 5-6, якщо більший чи менший, то тоді треба буде зайнятися математикою і трохи поділити чи помножить продукти. Для вогнища відкладіть пару березових дровиняк. Я так скажу, що оті березові дровиняки то незаменіма вещь в польовій кухні, бо ними мало того шо можна переїбать охочих все завчасно понадкусювать, так іще й оці обпалені дрова, якщо їх погасити в ющці, дають неймовірний присмак і целебний ефект, а саме спасають від печії, укріпляють зуби і улущають цвет ліца.

Так от, на нормальний такий полтавський куліш нада:

Вода — 5 літрів (плюс вода, щоб помити пшоно, це треба десь літр чи півтора кип'ятку, і потім ще пару літрів чистої води).

Сало — 300 грамів (без сала ніяк, це основа цієї вишуканої страви).

Цибуля — 2 штуки.

Морква — 2 штуки.

М'ясо (свинина) — десь півкіла (але якщо дуже треба чи хочеться, то можна замінити куркою чи таким годящим тушнякам свинським, якщо тушняк, то треба взяти його літрову банку).

Часник — 4 зубці.

Картопля — 5-6 штук.

Пшоно — 1,5 або 2 стакана.

Сіль, перець, лавровий лист, зелень (зелена цибуля, кріп, петрушка).

Масло вершкове — 100 грам.

Знач для начала треба поставити казан на вогонь, ну або повісити над вогнем, то вже в кого шо є. Казан має нагрітиса добре, тоді туди вкидаєте дрібно порізане сало, і хай воно там аж обпалиться трохи, від того буде вкусніше. Потім туди порізану дрібно цибулю, потерту або порізану моркву. І все це гарно помішати і навіть притушити під кришкою трошки, а потім вкидайте туди м'ясо, посоліть і знов на великий вогонь, м'ясо має швидко і злегка обсмажитися. Як обсмажилось — вливайте воду, вкидайте лавровий лист, додайте часник і хай то знову закипить.

Як усе оте з м'ясом закипіло, вкиньте порізану, як на суп чи борщ, картоплю.

Дайте, хай вона закипить і хвилини зо 5 побулькає. Слідом кидайте пшоно.

З пшоном треба буде заморочитися. Бо якщо його трохи не так помить, то можна отримати ізжогу. Або крупа буде гірчить. Щоб нормально обробить крупу, обдайте її крутим кип'ятком і злийте його, потім промийте чистою прохолодною водою, потім додайте в воду трохи соди, десь чайну ложку на літр води, і отією содовою водою ще промийте крупу, і потім знову чистою водою. Це все здається сложним, але на ділі воно значно простіше і бистріше все проісходить. І це того стоїть, бо пшоно це такий кладізь вітамінів, це такий істочнік елементов, шо той, хто його їсть, живе сто год красівой жизни. В ньом заліза стіки, шо його скоро металісти по ціні меді приймають. І вобщє модне кіноа стоїть 250 гривень, а пшоно 15 гривень, а в сравненії з пшоном оте кіноа якась хуїня потикана.

Так от вкинули пшоно, трохи збили вогонь і, помішуючи, варите хвилин 15, хай уварюється і розварюється, постарайтесь, щоб ніде не пригорало. В ітогє, по консистенції у вас должен получиться такий густий суп, або рідкувата каша. От як пшоно розкипіло — досоліть, доперчіть по вкусу, і візьміть оту березову дровиняку, про яку я казала раніше, обпаліть її гарно у вогні, щоб жар вхопився, і тоді отак херак і загасіть в куліші. Потім дровиняку можна облизать і оцінить вкус. Після цього вже на геть малому вогні вкидайте масло, зелень, можете розбовтать кілька яєць і їх влити туди, помішуючи.

Взагалі-то мудрі люди кажуть, шо після всього треба куліш зняти, накрить кришкою і поставити коло вогню на 20 хвилин. Но мої жизненні експерименти показують, шо такої тривалої наруги над людством ніхто не витримує, а куліш починають жерти прямо з казана, обпаленою березовою дровинякою. Тому я не буду писать, шо куліш треба подавати на стіл з соусом-хуйоусом, в порцеляновій тарілочці, бо це буде якесь іздівательство. Просто їжте його, хукайте, плямкайте, і хай вам потім насняться луки по-під Гадячем, миргородські гаї, лубенські заплави, диканські вечори, решетилівські дівчата і капчоні кури на трасі в Пирятині.

З любов'ю до жраття

ХВИЛИНКА ДУХОВНОСТІ

протоієрей Олександр Дєдюхін, Православна Церква України

В нас розпочався Великий Піст. Відкриває його Прощена Неділя. Цей світ переможений гріхом, і, дійсно, прощення — це вторгнення Царства Небесного в грішний, та спотворений гріхом світ. Прощення — це перший пролом у фортеці гріха, яку ми маємо зруйнувати. Але в нас війна, і від багатьох людей доводиться чути: «Я ніколи не зможу пробачити їх за кров, за руйнування, за вбивства, за все, що ці сволоти зробили з моєю землею».

Але прощення — воно таке різне буває. Євангеліє вчить нас судити по плодам, а справжній плід прощення — це завжди наша свобода.

Буває прощення святих — досконале. І це абсолютна свобода.

Трапляється прощення байдужості — мовляв, живи як знаєш, — так розлучаються люди, які колись любили один одного. Це свобода будувати нові відносини.

І, нарешті, є прощення через приціл автомата — так прощають агресора, пославши йому від 6 до 12 грам любові в який-небудь життєво важливий орган. І це теж звільняє нас.

Головне — не забути просту істину. Мертвий ворог вже не ворог. Мертвий ворог — це всього лише труп. Не варто цей труп тягати за собою.

Нехай летить в свою бездонну прірву «русского мира», притискаючи до грудей іконки Путіна, Моторолли чи Сталіна і з ними ж проводить вічність.

А ми знаходимо свободу, простивши, наскільки нам це вдасться.

2 + 2 = 4

В тому номері був голий мужик, задля гармонії. Але в цьому ось вам аж два дівчатка, за цей тиждень, і за минулий.

Татуся Бо

Степан Андрійович на самом деле дуже вихована і гречна людина. Він міг би бути героєм, танкістом, льотчиком або даже пере-

довим комбайнером, но жизнь, а точніше — його мати Марфа, розпорядилась іначе. Степан Андрійович — ветеринар і трошки алкоголік. Але не часто. Частіше він позбавляє кабанів достоїнства і робить масаж коровам. А алкоголік він тоді, коли йде сезон забою свиней, зазвичай це взимку під Різдво, чи перед Паскою.

Степан Андрійович по сумісництву міс-тний колій. Після того, як заколять великого кабана і розберуть його, Степану Андрійовичу дають шмат сала і грудини і літру горліки. Маленьке і тендітне тіло, навіть якби воно було героїчним танкістом чи пілотом, ніяк не може вмістити в собі літр горючої рідини, тому більшість із тієї горліки моментально розташовується в голові. І тоді те горілячка керує Андрієм як тільки може.

Наприклад, може поламати забор тітці Ганні, загубити велосипед в лісі, може влаштувати акт ексгібіціонізму під клубом, а може і вопше поїхати до голови колгоспу під двір і волати на всю улицу: «Вихаді, подлий трус. Я тут! Я стою! Я не сцю! Виходь, побалакаем як мужики! Шо закрився, злякався» і далі неперекладні ідіоматичні вислови, частину з яких Степан Андрійович на тверезу голову і знать не знає.

Жінка в нього маленька поштарка Антоніна. Вона дуже страждає, коли чує, що в когось там на селі треба колоть кабана. Вона дуже надіється, що хазяїни передумають, але ніхто не передумає. Бо краще за Андрійовича кабана ніхто не заколе. І тоді вона ходить по селу і збирає Степанів велосипед, костюм, шнурки від ботиків, сало і грудинку. На такому підґрунті Антоніна

АНТОЛОГІЯ БУДУНА СТЕПАН АНДРІЙОВИЧ

— це місцева Бріджит Бардо. І не тіки тому, що красива, а ще й тому, що ратує, щоб всі тварини жили довго, щасливо, і помирили в квітах і піснях, і щоб «цей довбаний ал-коголік перестав заливать свої лушпани по самісінькі вінця, по самісіньке, далі нікуди, по самое отеточки, паразіт».

Літом, якщо ріжуть кабана, то на то мають бути вагомі причини: хтось должен іти в армію, або заміж, або кабан стерво задов-бав. Раніше ще різали кабана влітку, коли приїжджали родичі із Росії, тим було модно зпакувати кабанчика в багажник і поїхати в Росію з великими пенсіями. В цьому році по фашистських наколотих кабанців їхати не рішилися, тому кабана кололи по случаю приїзду Федорової Маргоші із самої Фран-ції, а це ж вам не яка-то Москва задрипана, це ж Франція, там куда не глянь — візде Паріж, тому треба, щоб даже кабан заколот був по вишшому розряду.

Степана Андрійовича про це предупреди-ли. Він вимив до блиску руки і шию, вдів со-рочку, яку діставав тіки на вибори, наточив німецького ножа до стану японської катани, сів на велісепед — і поїхав до Федора. Тор-жественность моменту підкріплялася тим, що Федір пообіщав за всю чисто зроблену роботу півтора літра самоуверенності і хо-рошого настроєння.

Кабана урекали чисто. Розібрали як пола-гається, що на ковбаси, що на сало, що на каклети, а що і в борщик. Степан Адрійович взяв свою плату, надпив трохи більше як 0,5 і потіряв связь с реальностью. Коли ввечері Антоніна шукала його в багатовимірному

АНЕКДОТИ ПРО МОСКАЛІВ БО ШО ЗА ГАЗЕТА БЕЗ АНЕКДОТІВ

Зустрічаються двоє крокодилів:

- Ну, як полювання?
- Двох негрів з'їв, а ти?
- А я одного москаля.
- Брешеш! А ну, дихни!..

У Чехії вирішили утворити Міністерство морського флоту. У Москві страшенно зди-вувалися:

— Навіщо воно вам? У вас же немає моря!

— Ну й що? — здивувалися чехи. — У вас же є Міністерство культури?

Урок географії у карпатському селі:

— Діточки, запам'ятайте: міста Варшава, Париж і Лондон знаходяться на правому березі Дніпра, а міста Москва, Пекін та Токіо — на лівому...

Їде негр у вишиванці у львівському трам-ваї і читає газету "За вільну Україну". Чо-ловік із села, побачивши це, не витримує:

— Слухай, а ти шо, вмієш читати україн-ською?

— Ну звичайно, — каже йому негр. — Я ж українець!

Чоловік мало дар мови не втратив. Каже:

— Ти українець? А я тоді хто?

Негр на нього подивився так, і каже:

— Ну я не знаю... може жид, а то може що й москаль...

В Росії дві біди: дурні і дороги. А в Україні три: дурні, дороги та Росія.

— Куме, а чому це у вас електронна по-шта на сторінці із доменом «ru»?

- А що?
- Так то ж "Russia" — москалі!
- і треба ж мені такий сором! А я думав, що "ru" — то «Рідна Україна»!

— Вуйку Стефане, вуйку Стефане! Що то ви робите?! Навіщо ви берізку рубаєте? Така струнка, молоденька, так око зеленими листочками милувала, а ви її геть!

— Ой, сусіде, й не кажіть, в самого серце кров'ю обливається, але мушу те зробити — бо прийде москаль, побачить берізку і скаже: «Ну вот, тіпічна русскій пейзаж!»

Село на Західній Україні. По вулиці іде чолов'яга і чує, що з двору його кума луна-ють несамовиті крики та стогін. Підійшов, бачить: кум прив'язав москаля до колоди і разом з колодою його пилить повільно ржавою пилкою.

Чолов'яга питає кума:

— Куме, ну що, у вас немає рушниці, щоб його застрелити?

— Та маю рушницю, куме, маю...

— Куме, ну хіба, у вас немає сокири, щоб його зарубати?

— Маю й сокиру, куме, маю...

— Куме, та невже у вас немає мотузки, щоб його повісити?

— І мотузку маю, куме... І мотузку маю, рушницю, і сокиру, але також я маю вільний час і натхнення...

Гуцул на могилі сина:

— Чи я тебе не народив, чи я тебе не го-дував, чи я тебе не ростив, чи я ж тебе до університету не відпустив, чи я тобі гроші не відсилав!? І для чого то все було? Щоб ти прийїхав і сказав: "Здравствуйте, папа"?!

— Діду!

— Що!

— Чули, москалі у космос полетіли!

— Що всі?!

— Та ні, тільки один!

— То чого ж ти тоді тішишся?

— Щас витягну, не сци, — сказала Лен-ка, Секлетина сусідка, росту вона високого, і руки мала крепкі і сильні. — Хватайся, іродяка.

З ями шось підозріло мекнуло, і Степан відповів:

— На!

— Ах ти ж ітіческа сила! Ах ти ж рогатий та копатий! — Ленка жбурнула шось в яму і на сраці повзла між оградками, швидко, дуже швидко.

—Тонька, тікай. Він вже пропав, весь в шерстяці, з різками отакими і мекає. Біси його взяли, отвічаю.

Тонька ревіла всю ніч у времянці, про-клинала той день і час, коли сказала цьому миршавому і красивому: «Давай уже же-нись, чи шо». І як тепер людям сказать, що допилося воно к чортовій матері. Шо й шер-стю поросло, по бісовому забляєло.

Антоніна, втираючи тихі сльози, поралася біля скотини. Скрипнула хвіртка.

— Тонюсік, ти чо мене, бідосічку, поки-нула в ямочці? Якби не баранчик, то змерз би к такій матері.

Степан Андрійович стояв в сімейних тру-сах посеред двору і як цуцка тулив до себе барана, котрий за тяжким збігом обставин відбився від отари, попав на кладовище і шугонув в яму до Андрійовича. Там за піс-нями й розмовами вони й дождалися ко-пачів, які побачили, що спить в ямі баран-чик, а з-під нього ноги людські стримлять в трусах, носках і тухлях...

Казали, що по цьому случаю в селі ка-тастрофічно впало виробництво самогону.

ГАЗЕТА "ЛЕНТА ЗА ЛЕНТОЮ". Номер 4.

Издається подпольно, из лучших побуждений.

Редколлегия: Королева Алабаев и Раздражительный Орк, а третьего не сдадим.

ДОСТАВКА ПО ФРОНТУ:

Позывной «Кокс» и позывной «Апач».

Тираж сколько денег хватит.

Печать офсетная. Бумага газетная, мягкая, потому что мы всё понимаем.